

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Марсель Суттер: «В Україні почувуюся, як вдома...»

Нещодавно в компанії WICOR відбулися організаційні зміни. Голова наглядової ради ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» Вольфганг Експнер вирішив присвятити більше часу академічній діяльності та консалтинговим проектам, і частину його керівних повноважень було делеговано іншим топ-менеджерам.

Минулого тижня із робочою поїздкою до Малина прибули нові очільники компанії: Юрг Бруннер, президент WICOR Americas INC, який відтепер відповідатиме за глобальний розвиток бізнесу в сегментах як розподільчого, так і силового електротехнічного обладнання; Марсель Суттер, котрого призначено президентом WEIDMANN ET AG і одночасно куратором розташованих в Європі ви-

робничих підприємств; та Джанні Хельдмайер, який очолюватиме торгову організацію ETBA в Європейсько-Африканському регіоні. Під час триденного перебування в Україні вони відвідали київський офіс товариства, ДП «ВМІК», побували в цехах та мали робочі зустрічі з головою правління Вячеславом Покотило, його заступниками й керівниками структурних підрозділів.

Своїми враженнями від поїздки під час короткої перерви між нарадами поділився Марсель Суттер, який раніше був віце-президентом WTBS та куратором ДП «ВМІК».

— Пане Марсело, знаю, що це не перша ваша подорож в Україну. Які враження від країни?

— Так, не перша. Першого разу я приїхав до Ук-

раїни 12 років тому. Ця поїздка для мене — двадцять п'ята. Мені подобається в Україні, тут добрі, привітні люди, гарна природа. Мені тут досить комфортно, тож почувуюся, як вдома.

— Що можете сказати про виробництво?

— Як на мене, малинська фабрика має непогану базу, хороший виробничий потенціал, а відтак — і великі можливості.

— В чому ви бачаєте подальші кроки розвитку підприємства?

— Передовсім — у впровадженні нових технологій, в оновленні обладнання. Найближчим часом плануємо збільшити виробничі потужності ДП «ВМІК».

Тож сподіваємося, що втілення цих планів у життя не за горами.

На знімку: (зліва направо) Марсель Суттер, Юрг Бруннер та Джанні Хельдмайер.

Оксана ГОРДІН.

Зустрілися з «Кварталом 95»

На початку березня працівники підприємства відвідали м. Житомир у рамках поїздки вихідного дня.

44 щасливці побували на концерті студії «Квартал 95», хоча охочих було вдвічі більше. Але перевага надавалася тим працівникам ПАТ «ВАЙД-

МАНН-МПФ», які жодного разу не брали участі в таких мандрівках — їх виявилось 39, ще п'ять квитків розіграли з-поміж решти заявників під пильним наглядом профкому.

Дійство під назвою «Подаруй коханій!» відбулося в обласному музично-драматичному театрі ім. І. Кочерги і тривало 2 години. І навіть 30-хвилинне чекання на прибуття знаме-

нитих артистів не затьмарило свята для малинчан. Хоча квитки були недешевими, наші люди

мали найкращі місця в партері та амфітеатрі.

У спогляданні улюблених акторів час промай-

нув так швидко, що глядачі й не зчулися. Та долоні від оплесків боліли ще довго...

Цінних кадрів стало більше?

На одному з недавніх засідань правління ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» було вирішено внести зміни до договору про добровільне страхування життя. Мова йде про накопичувальну

програму «Цінні кадри», що діє згідно з договором, укладеним між нашим підприємством і страховою компанією.

14 березня представники страхової компанії Світлана Кандиба, Григорій Патрикеев та Ольга Ткачук вручали застрахованим особам відповідні посвідчення.

Менеджер з питань управління ризиками Сергій Дмитренко повідо-

мив, що від початку дії цього договору (з 2009 року), а відтак і програми «Цінні кадри», таким доб-

ровільним страхуванням було охоплено 88 осіб. Угоду уклали строком на 10 років з фіксованими регулярними внесками, індивідуальними для кожної застрахованої особи. Внески ці сплачує підприємство.

По закінченні строку дії договору застраховані особи отримають накопичену страхову суму з урахуванням інвестиційного доходу. Інвестиційний дохід нараховується щороку за

результатами діяльності страхової компанії і становить не менше 4%, як передбачено законом «Про страхування».

З 1 лютого 2011 року до накопичувальної програми «Цінні кадри» було залучено ще 17 осіб. Серед них: Олена Іваницька, Наталія Стельмах, Оксана Лойко, Світлана Железна, Віталій Феценко, Віктор Макачук, Микола Дога, Євгеній Пивоварчук, Олександр Недашківський, Олександр Сотніченко, Сергій Лойко, Олександр Хамайко, Володимир Дергунов, Олег Цимбалюк, Федір Терещенко, Олег Черновський та Павло Лойко.

Цей перелік не є вичерпним, тож, можливо, наступного разу до нього потрапите саме ви.

На світлині: Григорій Патрикеев вручає страхове свідоцтво Євгенію Пивоварчуку.

Підсумки ресертифікаційного аудиту

Протягом трьох днів аудиторів всесвітньовідомої міжнародної організації «Bureau Veritas Certification» проводили в товаристві ресертифікаційний аудит системи менеджменту навколишнього середовища на відповідність вимогам міжнародного стандарту ISO 14001:2004 та наглядний аудит системи менеджменту якості на відповідність вимогам міжнародного стандарту ISO 9001:2008. Під час перевірки було проаналізовано роботу більшої частини підрозділів товариства.

Аудитори у своїй роботі керувалися принципами професійної етики, об'єктивності, підтвердження достовірності та повагою особистості.

За висновками аудито-

рів, системи менеджменту якості та навколишнього середовища відповідають вимогам міжнародних стандартів.

Успішній ресертифікації передувала значна організаційна та технічна робота всього колективу товариства.

Під час перевірки було виявлено дві несуттєві невідповідності, які були усунуті в процесі аудиту. Аудитори відмітили високий рівень підготовки персоналу в системі якості та в системі навколишнього середовища, моніторингу процесів виробництва. Також аудиторів зазначили, що системи менеджменту не тільки діють, а й постійно вдосконалюються. Сильними сторонами функціонування систем в компанії є за-

лучення керівництва і всього персоналу в системи менеджменту.

Також у рамках аудиторської перевірки спеціалістами «Bureau Veritas Certification» розроблено низку цінних конструктивних зауважень і рекомендацій щодо подальшого удосконалення обох систем.

За підсумками ресертифікаційного аудиту системи менеджменту навколишнього середовища представники «Bureau Veritas Certification» будуть рекомендувати наше підприємство для отримання нового сертифікату відповідності ISO 14001:2004.

Валентина ПРОКОПЕНКО,
директор департаменту якості.

Вечір щастя

«Дозвольте собі бути щасливими» — під таким девізом пройшов вечір відпочинку для працівників підприємства, який відбувся 7 березня в приміщенні актовій залі.

За сприяння профспілкової організації того дня було влаштовано двогодинний концерт. Участь у ньому взяли самодіяльні артисти: жіноча вокальна група, дитяча студія спортивного танцю, сольні виконавці Лариса Примаченко, Дмитро Філіпчук, Лариса Мойсієнко та ін. Приємним сюрпризом для глядачів стала «доповідь» заступника голови прав-

ління з адміністративно-правових питань Андрія Костюченка (під «доповіддю» слід розуміти дві виконані ним пісні).

До того ж була підготовлена змістовна конкурсна програма: п'ятеро жінок і стільки ж чоловіків демонстрували свою майстерність зі створення ікебани та приготування салатів, показували вправність у танцях, співах, віршуванні.

Глядачі були задоволені дійством і висловлювали побажання, аби такі вечори відбувалися частіше.

Нещодавно «вперше звільнився з роботи», як сказав голова правління Вячеслав Покотило, начальник котельного цеху Юрій Леонідович ДРУЧЕНКО.

Вперше звільнився

Того дня Юрія Леонідовича проводжали на заслужений відпочинок. А останні 17 років він грів усю паперову фабрику:

— Грів тим чи іншим чином, щоб і людям тепло було, і папір сухим був, — продовжив Вячеслав Григорович.

Свою кар'єру на нашому підприємстві Юрій Друченко розпочав у середині 70-х років минулого століття. Потім була служба в армії і повернення на фабрику. Спочатку працював слюсарем у мет-

рологічній службі, пізніше — у КВПіА — начальником зміни, згодом — механіком фабрики. Потім перейшов на посаду начальника зміни котельного цеху і зрештою очолив цей підрозділ.

За роки праці Юрій Леонідович став автором багатьох раціоналізаторських пропозицій. Талант винахідника згодився чоловікові і в повсякденному житті.

Юрій Друченко — знаний на Малинщині бджоляр, він давно займається розведенням

цих медоносних комах, а нещодавно винайшов ноу-хау і в цій справі — розробив спеціальну конструкцію вулика.

— Добре, коли люди, залишаючи роботу, знаходять щось нове. У Юрія Друченка цим «новим» стали бджоли, — підсумував Вячеслав Покотило. — Тож бажаю вам ще смачнішого меду і доброго здоров'я!

До привітань голови правління приєдналися його заступник Андрій Костюченко, представники профспілкового комітету, колеги.

Конденсат — у виробництво

Як зробити так, аби бізнес процвітає? У чому запорука успіху?

На початковій стадії — у гарній ідеї, на етапі становлення — у вдалому доборі кадрів, а для того, щоби справа і надалі стрімко розвивалася, фахівці радять впроваджувати інноваційні технології, які би дали змогу економити енергоресурси.

Над розробкою нових ідей постійно працюють і співробітники ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ». Зокрема, нещодавно вони впровадили технологію повторного використання конденсату. Детальніше про це — в інтерв'ю з керівником і одним із авторів проекту — заступником головного енергетика Миколою Рудницьким.

— **Миколо Петровичу, хто був ініціатором цього проекту і коли він розпочався?**

— Розпочався проект 2009 року з цеху №3, ініціювали його реалізацію колишній начальник котельного цеху Юрій Дру-

ченко та власне я. Річ у тім, що до котельні з цеху потрапляв не чистий конденсат, а конденсат з домішками коагульованої води. У котельному цеху не могли переробити 2—4 тонни води (залежно від виду продукowanego паперу) за годину. І тому вона зливалася в каналізацію. Перед нами було завдання: розробити технологію, яка дала б можливість використовувати енергію конденсату без витрат. Було вирішено встановити для цього спеціальне обладнання.

Ми провели моніторинг виробників, і врешті зупинили свій вибір на продукції фірми «Spirax Sarco» — придбали в них механічні автоматичні насоси, які мають можливість перекачувати конденсат температурою до 250°C.

Коли вводили насос в експлуатацію, зіткнулися з проблемою — була велика кількість проточного пару. У результаті експериментів виявилось, що конденсатовідвідники на циліндрах папероробних машин стоять навиворіт і

до того ж неправильно підібрані. Тож довелося їх замінити. У свою чергу, механіки привели до ладу паровипускні головки. І нарешті обладнання запрацювало: в деаератор котельного цеху почав надходити чистий конденсат, який вже не потребував хіміодоочистки.

За нашими підрахунками, така новація дозволила скоротити витрати тепла на виробництво паперу в цеху №3 на 10% (залежно від виду продукції). Окрім того, конденсат в котельний цех повертається вже знесоленим і не потрібно витрачати кошти на хімічну водоочистку сирі води. Також зменшилися витрати тепла на власні потреби котельні.

— **І на цьому ви не зупинилися...**

— Після успішного впровадження нових технологій у цеху №3 ми побачили, що проблеми з конденсатом є і в 6-му цеху. У результаті виробництва утворювався конденсат з надвисокою температурою — 150 °C. Для транспортування в ко-

тельню його охолоджували до 60 °C, при цьому втрачалося багато пари. Був варіант утилізації цієї пари за допомогою термокомпресорів, але в результаті консультацій із московським заводом «Інжектор» ми зрозуміли, що такий варіант нам не підходить. Натомість вирішили встановити установку закритого типу для експортування конденсату в котельний цех. З цією метою у лютому відновили конденсатопровід, який був раніше демонтований.

— **Миколо Петровичу, у чому ж полягає економічний ефект від використання нового устаткування?**

— Економічного ефекту було досягнуто за рахунок зменшення витрат тепла на нагрів води в деаераторі котельного цеху.

— **Чи впроваджуватиметься ця технологія у цеху №5?**

— Так, проте тут теж є свої особливості і нюанси, які треба враховувати. І ми вже над цим працюємо.

Оксана ГОРДІН.

Відбулася виставка

Нещодавно у холі адмінприміщення відбулася виставка художніх робіт майстринь ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ». «Левову» частку експозиції склали вишиті рушники, сорочки і картини, були представлені виставки в'язальниць.

Відвідувачі із захопленням розглядали роботи Ірини Яворської, Світлани Матвієнко, Лариси Волинець, Галини Фальківської, Лариси Примаченко, Тетяни Лосенко, Ніни Темрук, Наталії Величко та Світлани Тимошенко.

Організатор експозиції — профспілковий комітет.

Будьмо знайомі

Ольга Феценко, економіст відділу управління обліку, працює на підприємстві зовсім недавно, проте вже встигла завоювати прихильність колег. Оля закінчила ДВНЗ «Державний агроєкологічний університет» м. Житомира, була бухгалтером в одній із приватних фірм нашого міста.

Захоплюється вишивкою, любить подорожувати та готувати.

Шановні читачі!

Незабаром ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН» відзначатиме ювілейну дату — 140 років. За цей час на підприємстві працювало багато поколінь малинчан, є серед них цілі династії паперовиків. Будемо раді, якщо ви поділитесь з нами цікавими фактами, історіями, спогадами (бажано з фотографіями). Телефонуйте за номером 6-72-53 або пишіть: info.wmpm@wicor.com

Від акціонерного товариства до ... акціонерного товариства

До 140-річчя

Цьогоріч Малинська паперова фабрика святкуватиме поважний ювілей — 140 років. Проте у день свого народження вона мала зовсім іншу назву — підприємство «Себер і Ко» — на честь одного із засновників, радомишльського купця 2-ї гільдії Алоїза Себера. Напевно, його ім'я потрапило до назви, бо пан Себер володів найбільшим капіталом серед акціонерів. Втім, це лише припущення. Проте відомо достеменно, що основний капітал «Себер і Ко» становив 250 тисяч рублів. У перерахунку на сучасні гроші це близько 71 мільйона гривень.

Через 3 роки підприємство стало ймену-

ватися як акціонерне товариство «Малинська письмово-паперова фабрика». Цікаво, що тогочасна фабрика мала кількох директорів, у підпорядкуванні яких були різні відділи. Один директор відповідав за постачання сировини, другий — за фінанси, третій — за техніку тощо. Загальне ж керівництво здійснював голова акціонерного товариства. Така структура вам нічого не нагадує?

Під час громадянської війни, 1919 року, на фабриці сталася велика пожежа, яка знищила майже все. Вціліло лише невелике приміщення, де стояло три дизельні установки.

Після відбудови, 1920 року, у роки суціль-

ної націоналізації, фабрика була експропрійована, піше у своїй книзі «Малинська паперова фабрика» Володимир Студінський, і увійшла до державної структури Південного відділення Головного управління паперової промисловості, а пізніше до Укрпаптресту та Укрпаппрому. Ясна річ, що відтоді вона стала державним підприємством, а не акціонерним товариством.

І так тривало доти, доки Україна не здобула незалежність. 1994 року було створено Відкрите акціонерне товариство «Малинська паперова фабрика». Згодом, 2008 року, до назви додалося ім'я найбільшого акціонера —

швейцарської корпорації «WICOR Holding AG». Тож після перейменування фаб-

Фабрика на початку XIX століття.

рика отримала нову назву — ВАТ «Малинська паперова фабрика — Вайдманн».

Та через два роки, у 2010-му, у зв'язку зі змінами в законодавстві, відкрите товариство стало публічним. От така історія...

Емма РОГОЗІНА.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.

Адреса редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.

Телефон: 6-72-69, 6-72-22.

E-mail: info.wmpm@wicor.com

Редактор ГОРДІН О. І.

Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно.

Наклад 2000 екземплярів. Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі.

Надруковано в Малинській районній друкарні, м. Малин, вул. Кримського, 7.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», є власністю видавця і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без його письмового дозволу.

Відповідальність за достовірність публікацій несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

©«ПАПЕРОВИК».